

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. F.20.0138.N

ORANGE BELGIUM nv, met zetel te 1140 Evere, Bourgetlaan 3, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0456.810.810,

eiseres,

vertegenwoordigd door meester Johan Verbist, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 187/302, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

GEMEENTE VOEREN, vertegenwoordigd door haar College van burgemeester en schepenen, met kantoor te 3798 Voeren, Gemeenteplein 1, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0216.773.422,

verweerster,

vertegenwoordigd door meester Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpensesteenweg 177/17, waar de verweerster woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 16 september 2019 (2017/AR/1962).

Advocaat-generaal Stijn Ravyse heeft op 26 januari 2024 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Bart Wylleman heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Stijn Ravyse heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDELEN

De eiseres voert in haar verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, drie middelen aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. De in artikel 10 Grondwet vervatte regel van de gelijkheid van de Belgen, de in artikel 11 Grondwet neergelegde regel van non-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden, alsmede de regel van artikel 172 Grondwet inzake de gelijkheid voor de belastingen, impliceren dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden gelijkelijk worden behandeld maar sluiten niet uit dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën van personen, voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. De al of niet aanwezigheid van zodanige verantwoording moet worden getoetst aan het doel en de gevolgen van de getroffen maatregel of van de ingestelde belasting. Het gelijkheidsbeginsel wordt eveneens miskend indien aangetoond wordt dat er geen redelijke en evenredige verhouding bestaat tussen de aangewende middelen en de beoogde doel.

De objectieve en redelijke verantwoording voor de verschillende behandeling van belastingplichtigen in een gemeentelijke belastingverordening dient in beginsel te blijken uit de bestreden verordening zelf of uit het dossier op grond waarvan de gemeenteraad besliste tot de invoering van de belasting.

De objectieve en redelijke verantwoording voor de verschillende behandeling van de belastingplichtigen in een gemeentelijke belastingverordening kan ook worden afgeleid uit de aard en de context zelf van de gemaakte differentiatie wanneer het motief voor de verschillende behandeling zo voor de hand liggend is dat geen andere uitlegging ervoor mogelijk is en het duidelijk is dat de gemeenteraad die maatregel op grond van die reden heeft goedgekeurd.

2. De appelrechters stellen vast en oordelen dat:

- het belastingverordening van de verweerster voorziet in een jaarlijkse belasting van 2.500 euro per mast of pyloon die zich in open lucht op het grondgebied van de verweerster bevindt en zichtbaar is vanaf de openbare weg;
- artikel 4 van het belastingverordening bepaalt dat constructies voor de productie van windenergie of andere vormen van groene stroom worden vrijgesteld van de belasting;
- de financiële voordelen voor de gemeente en het landschapsverstoring effect van dergelijke installaties blijkt niet opwegen tegen het maatschappelijk nuttig karakter ervan;
- de door de verweerster aangevoerde verantwoording aldus voortvloeit uit de aard van de gemaakte differentiatie en wordt gedragen door de context van de belastingverordening.

3. De appelrechters die aldus te kennen geven dat uit de aard en de context van de differentiatie blijkt dat de door de verweerster aangevoerde verantwoording voor de vrijstelling, te weten het bevorderen van de productie van groene stroom in het kader van de in de strijd tegen de klimaatopwarming noodzakelijke energieomslag, de enig mogelijke verantwoording is die de verweerster tot het vrijstellen van de constructies voor de productie van groene stroom heeft bewogen, verantwoord hun beslissing naar recht.

Het middel kan niet worden aangenomen.

Tweede middel

4. De appelrechters oordelen dat de eiseres zich niet op de vrijstelling en dus ook niet op een schending van het gelijkheidsbeginsel kan beroepen omdat zij niet te beschouwen is als een openbaar bestuur, inrichting of instelling en omdat zij, hoewel de door haar verleende diensten ook nuttig kunnen zijn voor het algemeen belang, in de eerste plaats een private onderneming is, die niet het algemeen belang doch wel het maken van eigen winst beoogt.

5. Het middel dat ervan uitgaat dat de appelrechters oordelen dat de eiseres zich niet op een schending van het gelijkheidsbeginsel kan beroepen, omdat zij niet te beschouwen is als een openbaar bestuur, inrichting of instelling, berust op een onvolledige lezing van de beslissing van de appelrechters en mist mitsdien feitelijke grondslag.

Derde middel

6. Uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, blijkt dat:

- de eiseres voor de eerste rechter vorderde de ingekohierde aanslagen te ontlasten of nietig te verklaren en de verweerster te veroordelen tot terugbetaling van alle reeds betaalde bedragen, te vermeerderen met moratoriuminterest;
- het beroepen vonnis de verweerster veroordeelde tot teruggave van elke uit hoofde van de vernietigde aanslagen betaalde som, te vermeerderen met moratoriuminterest en de kosten;
- de verweerster in hoger beroep vroeg om de vordering van de eiseres als ongegrond af te wijzen;
- de eiseres in hoger beroep vorderde om het hoger beroep ongegrond te verklaren.

7. Anders dan het middel aanvoert, heeft het hoger beroep aldus betrekking op de terugbetaling van alle reeds betaalde bedragen te vermeerderen met moratoriuminterest.

Het middel kan niet worden aangenomen.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiseres tot de kosten.

Bepaalt de kosten voor de eiseres op 503,76 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer in voltallige zitting, samengesteld uit eerste voorzitter Beatrijs Deconinck, als voorzitter, de sectievoorzitters Christian Storck en Koen Mestdagh, en de raadsheren Bart Wylleman, Marie-Claire Ernotte, Ilse Couwenberg, Marielle Moris, Sven Mosselmans en Simon Claisse, en in openbare rechtszitting van 29 februari 2024 uitgesproken door eerste voorzitter Beatrijs Deconinck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Stijn Ravyse, met bijstand van griffier Elien Van Isterdael.

E. Van Isterdael

S. Claisse

S. Mosselmans

M. Moris

I. Couwenberg

M.-C. Ernotte

B. Wylleman

K. Mestdagh

Chr. Storck

B. Deconinck

Verzoekschrift

NIET VERBETERDE KOPIE